

by tomu tak bylo u tohoto druhu pojištění, nelze souhlasiti. Je nesporno, že jde o pojištění pojistníka v jeho vlastnosti jako majitele hospodářství proti následkům zákonného povinného ručení. Žalovaný ani netvrdí, že by byl provoz tohoto hospodářství přestal úmrtím pojistníkovým nebo při odevzdání pozůstalosti, z přednesu jeho pak, že převzal po svém zemřelém otci hospodářství a že mu toto bylo odevzdáno v pozůstalostním řízení, plyne pravý opak. Mohl tedy povstati nebezpečný stav, jenž je s to přivoditi pojistnou příhodu (srov. rozh. čís. 12421 sb. n. s.) po úmrtí pojistníkově a to jak před odevzdáním pozůstalosti, tak i po tom, když tato byla žalovanému odevzdána. Nejde o změnu vlastnictví ve smyslu § 191 všeob, pojišťovacích podmínek, takže nelze použití tohoto ustanovení na souzený případ, kde se jedná o dědickou posloupnost. Pojistný poměr proto nezanikl.

Čís. 14700.

Jsou-li v žalobě uplatněny nároky z různých zápůjček, jest posuzovati co do přípustnosti dovolání jednotlivé zápůjčky samostatně, byť i byly zažalovány společně.

(Rozh. ze dne 14. listopadu 1935, Rv II 22/34.)

Žalující spolek uplatňuje žalobou společně pohledávky ze zápůjček z různých dlužních úpisů, z nichž dvě nepřesahují jednotlivě částku 2.000 Kč.

Nejvyšší soud odmítl dovolání, podané v této části do souhlasných rozsudků nižších soudů.

Důvody:

Žalující spolek domáhá se na žalovaném zaplacení tří zápůjček, a to zápůjčky 1.000 Kč, poskytnuté žalovanému na základě dluhopisu ze dne 1. srpna 1926, dále zápůjčky 2.600 Kč, poskytnuté žalovanému podle dlužního úpisu ze dne 9. ledna 1927 a konečně zápůjčky 1.000 Kč, poskytnuté žalovanému podle dluhopisu ze dne 15. dubna 1928. Jsou tudíž uplatňovány v žalobě nároky z různých zápůjček, jež jest posuzovati co do přípustnosti dovolání samostatně, třebaž byly společně zažalovány. Nároky na zaplacení zápůjček podle dluhopisů ze dne 1. srpna 1926 a ze dne 15. dubna 1928 nepřevyšují jednotlivě 2.000 Kč a ježto byl rozsudek prvního soudu odvolacím soudem potvrzen, není co do těchto nároků dovolání přípustné (§ 502 třetí odstavec c. ř. s.).

Čís. 14701.

I na výslužné železničního zaměstnance platí podle § 47 vlád. nař. čís. 96/30 Sb. z. a n. ustanovení § 70 vlád. nař. čís. 15/27 Sb. z. a n. jen ve stejném rozsahu jako na plat z činné služby, t. j. pokud jde o nesprávnou výměru nebo výplatu pensijních platů, ne však pokud jde o nárok sám.

(Rozhodnutí ze dne 14. listopadu 1935, Rv III 40/35; důvody viz Úr. sb. čís. 2301.)